

Változatok egy kurucdalra I.

„Zöld erdő harmatját,
Piros csizmám nyomát
Hóval lepi be a tél.”

Zöld erdő harmatában
gázolt a ló alattam...
Édes Hazám, ki bűne,
hogyan nem maradtam?

Havas táj vicsorít rám,
bújdosni kell halálra.
Bércek szaggatta kendő
Magyarország határa.

Ki int vele? Ki intne?
Talán ha nem husánggal...
Fütyömre nem felel már
löhorkanás, madárdal.

Zöld erdő harmatává
hívesül veritékem.
Piros csizmám nyomából
toportyán nyalja vérem.

(A [Kormos István és Baka István versei](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)